

10 Iponsum fuit, quia negari non potest, quod huiusmodi exceptiones non sint turbidæ, & ut ulteriorem indaginem requirentes illam retardare non possunt, Rot. decif. 94. n. 12. p. 5. rec. Fanen. seu Senogallien. Bonorum super immiffione 14. Martii 1646. coram R.P. D. meo Meltio, §. cæteræ autem.

Et ita utraque parte, &c. causâ bis propositâ resolutum fuit.

DECISIO CXXXI.

R. P. D. E M E R I X.

Civitatibus Castellane Tutelæ.

Lunæ 10. Martii 1664.

S U M M A R I U M.

- 1 Restitutio in integrum non datur, nisi ex iniustitia decreti.
- 2 Juramento in litem ut sit locus, requisita.
- 3 Rusticitas excusat à dolo.
- 4 Redditio rationis tutelæ etiam sine libro fieri potest.
- 5 Fructus stabulium calculantur in rationem quinque pro centum.
- 6 Alimenta præstita pupillis calculantur in redditione rationis favore Tutoris. Una cum ætate crescunt, n. 7.
- 8 Juramentum in litem super incerto interesse non refertur.

Maria Narda tutelam egressa convenit Bernardinum Chimiosium ejus Vitricum, & Tutorem pro redditione rationis tutelæ, coram Præstore Vallerani, qui deferendo Mariæ juramentum in litem taxavit per decretum fructus, damna, & interesse pecuniæ Tutelaræ in scutis 1526. à quo cum Bernardinus appellasset, & appellatio per tres conformes deserta provincialia fuisset, obtinuit postremo à signatura Justitiæ committi mihi causam restitutionis in integrum ad cuius descripti formam dato dubio Domini responderunt constare de causis restitutionis, non præcipue ex iniustitia decreti, ob quam in hoc Sacro tribunali semper concedi solet restitutio, prout dictum fuit coram Buratt. dec. 92. n. 5. Caval. decif. 164. n. 1. in rec. decif. 205. & 241. utrobique, n. 1. p. 8.

Iniustitia autem decreti exinde eliciebatur, quod juramentum in litem non ob non confectio-nem libri Tutelaræ numquam deferri solet, nisi duo copulativè concurrant, dolus nempe ex parte illius contra quem defertur, & difficultas probationis ex parte illius, cui defertur proveniens ex ipso dolo, l. in action. §. sed in omnibus cum seq. ff. de in lit. juran. ibique Bart. n. 2. Menoch. de arbitr. cas. 208. n. 1. & 2. Spad. conf. 257. n. 3. lib. 2. Rot. in rec. dec. 44. n. 15. p. 9. ubi plures cumulantur.

In præsentem verò neutrum concurrere visum fuit; Dolus namque ex parte Bernardini sufficienter excludi Domini putabant, ex ejus rusticitate, quæ excusare solet ad hoc ut contra non conficientem librum Tutelarem, non possit in litem jurari, ut advertunt in l. si quando n. 251. C.

unde vi. Socc. sen. conf. 39. n. 15. in fin. lib. 1. Menoch. de arbitr. lib. 2. centur. 3. cas. 208. n. 22. & 23. Aflict. dec. 360. n. 5. & seq. Rot. dec. 44. n. 23. p. 9. rec. & in Rom. Redditionis rationis 16. Junii 1651. §. Jocalia vers. quam propterea coram R. P. D. meo Alberg.

Difficultas autem probationis ex parte Mariæ similiter excludebatur ponderato quod reddiio rationis huiusmodi, etiam absque libris Tutelaribus haberi potest. Cum enim hæreditas consistat in stabilibus utique potest ex eorum fructibus demptis expensis dignosci, in quo Tutor remaneat debitor, prout alias ponderavit Rota, & præsertim coram sanct. mem. Greg. XV. decif. 199. n. 5. ibique Add. n. 8. & in d. Romana redditionis rationis 16. Junii 1651. non obstat quod liber Tutelaræ coram R. P. D. meo Albergato.

In quam sententiam eò facilius Domini inclinarent; Quia iniustitia decreti pariter resultare visa fuit ab illius excessivitate; Nam sive inspicatur relatio Peritorum, facta anno 1644. in qua habito respectu ad proprietatem omnium bonorum, illorum valor in totum constituitur in scutis 1035. & fructus calculantur in annuis scutis §. Adeoque secundum taxam regalem ad rationem quinque pro quolibet centenario, & anno juxta opinionem gloss. in aut. perpetuo in verb. juxta C. de Sacrosanct. Eccl. Rota coram Caval. decif. 358. n. 2. coram Buratt. decif. 675. n. 9. sive attendatur relatio nuper facta ab aliis Peritis, qui secundum præsentem bonorum valorem illum constituerunt in scutis 1453. & fructus calculantur in annuis scutis 104. & sic ad rationem septem & ultra pro quolibet centenario, & anno, & per consequens ultra taxam regalem utroque modo excessiva detegitur summa taxata à Præstore.

Etenim demptis ex fructibus toto tempore administrationis perceptis, vel ad rationem annuorum scutorum 104. annuis scutis 12. largiri soliti pro elemosyna in die Festivitatibus S. Andree Apostoli, ut deponunt testes sum. Bernardini nu. 8. nec non alimentis præstitis Mariæ, & ejus forori, quæ veniunt in calculo imputanda, Escobar. de ratiocin. c. 22. n. 4. Cordub. in l. si quis à liberis §. item rescriptum n. 63. ff. de liber. agnosc. Surd. de alim. tit. 6. q. 14. n. 1. & seqq.

Illisque tantum imputatis ad rationem scut. 30. pro qualibet usque ad ætatem decem annorum, & deinde ad rationem scutor. 40. usque ad tempus nuptiarum, quia alimenta unâ cum ætate crescunt, ut notant DD. in l. 2. ff. de aliment. pupill. præstan. Rota in Tiburtina administrationis, seu redditionis rationis 24. Nov. 1642. §. quo verò ad 2. inspectionem coram bon. mem. Duno. ubi fuerunt taxata ad rationem scutorum quatuor pro quolibet mense. Ex calculo resultabit, quod Bernard. pro tempore administrationis, vel non remaneat debitor, vel saltem in modica quantitate, & per consequens decretum deferens juramentum in litem Mariæ pro scutis 1526. uti excessivum remanet iniustum.

Nec obstat, quod Prætor habuerit respectum ad interesse lucri cessantis, quia ultra quod hoc ex præmissis excludi videbatur, fuit responsum, quod super illo utpote omnino incerto non poterat in litem juran. Farinac. in fragment. p. 2. verb. juram. in litem, num. 1061. vers. 2. juramento, Seraph. de privileg. juram. privil. 31. n. 19. & seqq.

Et ita utraque, &c.

I N D E X

Rerum quæ in Decisionibus S. R. R. in hoc Volumine allegatis, continentur.

A

ABSOLUTIO à juramento non est necessaria in eo, qui impugnat contractum, ex non implemento. Decif. 116. n. 8.
 Absolutio à juramento obtentâ, contractus juratus impugnari potest. Decif. 126. n. 2.
 Absurdi sub prætextu non licet recedere à verbis testamenti, nec trahere vocationem ad exclusos. Decif. 128. n. 8.
 Absurdum considerari non potest ubi constat de expressâ mente Testatoris, aliquo modo substituentis. Decif. 128. n. 7.
 Acceptilatio qualiter inducatur. Decif. 124. num. 27.
 Accollans in se debitum efficitur principalis debitor. Decif. 66. n. 3.
 Accollans efficitur debitor principalis. Decif. 92. num. 8.
 Accollatio causam præcedentis obligationis non mutat. Decif. 44. n. 9.
 Accollatio inter accollantem, & accollarium habet vim solutionis. Decif. 34. n. 7.
 Actio competens ex diversa causa exerceri potest ab obligato, ex altera. Decif. 91. n. 11. Et de ratione, num. 12.
 Actio, & passio in eodem subjecto dari non potest. Decif. 34. num. 16.
 Actio personalis ex l. 2. Cod. de rescind. vendit. non transit in singularem successorem. Decif. 15. num. 13.
 Actiones decocti transeunt in ejus creditores. Decif. 120. n. 4.
 Actor tenetur sequi Forum rei. Decif. 90. n. 2.
 Actor qui dicatur, origo causæ attenditur. Decif. 87. n. 6.
 Actor exhibere tenetur ad fundandam rei intentionem. Decif. 14. num. 1.
 Actore non probante, reus absolvitur. Decif. 83. num. 5.
 Actor ad iudicium debet accedere paratus. Decif. 13. n. 5. Declara ut n. 6.
 Actus possessorii, qui dederunt causam liti, non profunt ad manutentionem. Decif. 106. n. 21.
 Actus mandanti tribuitur, & non exequenti. Decif. 110. num. 3.
 Actus successivus a præcedenti mandato debet regulari. Decif. 98. n. 3.
 Actus unus ab altero interpretationem recipit, Decif. 22. n. 7.
 Actorum transportatio incumbit impugnare volenti. Decif. 104. num. 3.
 Absentia emphyteutæ, excusat à caducitate, vel saltem pro causa restitutionis in integrum, etiam majori deservit. Decif. 74. n. 4.
 Decisiones ad Tract. de Alim.

Adeemptio legati cessat, cessante adeemptionis causâ. Decif. 53. n. 4.
 Adeptum sub una conditione, sub contraria censetur concessum. Decif. 12. n. 5.
 Adimere quis non potest, nisi prius dederit. Decif. 95. n. 4.
 Administrator tenetur rationem reddere administrationis. Fructus in utilitatem minorum convertere tenetur. Decif. 2. n. 1.
 Administrator de omnibus rationem reddere tenetur. Decif. 111. n. 17.
 Administrator non potest dici creditor, vel debitor, ratione non reddita. Decif. 38. n. 12.
 Administratores libros conficere tenentur. Decif. 14. n. 6.
 Adoptivus legitimam à Patre naturali, non ab adoptante consequitur. Decif. 83. num. 1. & 2.
 Fallit ut n. 3.
 Ægidiana intrat in possessorio inter Laicos. Decif. 43. num. 1. Ut evitetur iniustitia notoria non requiritur, num. 7. Ex quibus intret. Decif. 99. n. 1.
 Æquitas l. curabit C. de act. empt. non militat favore tertii creditoris. Decif. 44. n. 3.
 Æstimatio rei non sufficit, ut dicatur tradita. Decif. 58. num. 16.
 Affrancandi pactum facultativum ante effectuationem nihil operatur ad effectum, ut emphyteusis Ecclesiæ in extraneos transeat. Decif. 69. num. 17.
 Affrancatio est vera venditio, & sine domini assensu fieri nequit in emphyteusi. Decif. 16. n. 1. Fallit ex causa juris congrui, n. 10. Emphyteutæ si non permitteretur ab ædificando retraheretur, num. 45.
 Affrancationem Canonis Ecclesia non potest concedere. Decif. 16. n. 4. neque per subrogationem alterius proprietatis, n. 6. Etiam si contrahat Ecclesia cum privilegiato, n. 7.
 Alienabilis semel effecta res fideicommissi, semper talis remanet. Decif. 33. n. 2. 3. & 13.
 Alienans contra prohibitionem testatoris cadit à jure suo. Decif. 33. n. 6.
 Alienare, & alienanti consentire, paria sunt. Decif. 33. num. 8.
 Alienare sine solemnitatibus quis non potest, nec ratificare sine illis. Decif. 85. n. 13.
 Alienata cum prohibitione Testatoris statim revocantur. Decif. 33. n. 12. Amplia ut n. 25. & 26.
 Alienata in portionem alienantis imputanda. Decif. 64. num. 9.
 Alienata per gravatum imputantur in legitimam, nec possunt per fideicommissarios revocari. Decif. 120. num. 29.
 Alienandi facultas concessa in emphyteusi Ecclesiæ restringitur ad comprehensos. Decif. 97. num. 8.

u 3

Aliena-

Index Rerum.

Alienatio necessaria emphyteusis non inducit caducitatem. Decif. 74. n. 11.
 Alienatio per sententiam, & ab interessatis approbata, Tutori non imputatur. Decif. 40. n. 10.
 Alienationes præsumuntur æquare detractiones. Decif. 57. n. 14.
 Alienationes primæ imputantur in detractiones. Decif. 77. n. 8. & 9.
 Alienationis prohibitio qualiter concipiatur inter personas vocatas non attenditur. Dec. 77. num. 2.
 Alienationis ex prohibitione non inducitur fideicommissum in casum mortis. Decif. 118. nu. 4.
 Ex prohibitione personali juncta ratione generali fideicommissum non extenditur, n. 5. Prohibitio simplex, & nuda nihil operatur, n. 8.
 Alienationis prohibitio adjecta posterioribus feudi investituris, non attenditur. Decif. 108. n. 11.
 Alienationis prohibitio in contractum emphyteusis plus insluit, quàm clausulæ generales. Decif. 97. n. 12.
 Alienata semel tantum in legitimam sunt impetanda. Decif. 82. n. 7. cum defectu inventarii non præsumuntur æquare detractiones, quando sunt certæ, n. 8.
 Alienata contra prohibitionem Testatoris, à vocato revocari possunt. Decif. 68. n. 4.
 Alienationis prohibitio facta filiis in conditione positis, inducit vocationem. Decif. 95. n. 7.
 Alimenta pupillo nobili taxantur in scutis viginti mensuris. Decif. 42. n. 3.
 Alimenta juxta promissionem sunt præstanda. Decif. 50. n. 1. Promissa in domo, sunt etiam præstanda extra, n. 2. Maximè ob litem, n. 3. & 4.
 Debita jure actionis non cessant, ex quo alendus aliudè habeat, nu. 5. Taxantur arbitrio judicis, n. 6.
 Alimenta, & sumptus litis debentur constito de paupertate, & bono jure. Decif. 21. nu. 1. Et de ratione, nu. 2. Quibus inspectis taxentur, n. 11. & 12. Facilius conceduntur existentibus in possessione, n. 14.
 Alimenta, & sumptus litis debentur constito de paupertate & bono jure. Decif. 70. n. 1.
 Alimenta mulieri præstanda sunt, lite pendente, super matrimonio. Decif. 8. nu. 1. Amplia ut nu. 2. Marito non valente præstare, focer tenetur, nu. 3. Et de ratione, n. 4. Arbitrio judicis, omnibus circumspèctis, taxantur, nu. 5.
 Pendente lite super validitate matrimonii non præstantur, n. 8.
 Alimenta non præstantur non constito de paupertate, & bono jure. Decif. 125. n. 1.
 Alimenta mulieri præstantur à marito, vel socero, dum pendet lis super nullitate matrimonii. Decif. 9. n. 1.
 Alimenta in domo promissa in ea præstari debent. Decif. 3. nu. 1. Fallit ut nu. 2. Ne præstantur in domo causa judicis arbitrio remittitur, n. 3. Lites inter partes sunt justa causa, nec præstantur in domo, n. 4.
 Alimenta sunt præstanda ubi hæres habitat. Decif. 1. n. 7. Ut minus gravetur hæres, n. 9. Extra domum ex causa præstari debent, num. 10.
 Qualiter præstantur, n. 11.
 Alimenta, & sumptus litis pauperi debentur, habenti bonum jus. Decif. 116. n. 1. Judicis arbitrio in quantitate taxantur, n. 6.
 Alimenta taxare pupillis, judicis arbitrio remittitur. Decif. 40. n. 8.
 Alimenta debentur viduæ intra annum luctus, ab hæredibus viri. Decif. 6. n. 1. 7. 8. & 9. Præstata non debentur, n. 2. Fallit ut n. 10. Extra domum non præstantur, n. 3. Fallit ut n. 4. 5. & 6. Debita à die litis contestatæ non dicuntur præterita, n. 16.
 Alimenta præstantur pupillæ, donec nubat. Decif. 79. n. 10.
 Alimenta propter pietatem debita ad statum personæ sufficientia, non autem condecencia debentur. Decif. 60. n. 9.
 Alimenta pupillo per Tutorem præstata præsumuntur. Decif. 25. n. 19. Nobili etiam pro formula præstanda sunt, n. 20.
 Alimenta præstata pupillis calculantur in redditione rationis, favore Tutoris. Decif. 131. n. 6. unà cum ætate crescunt, n. 7.
 Animalia ex lapsu temporis præsumuntur demortua. Decif. 117. n. 32.
 Anterioritati renunciat, qui solvendi onus erga alios suscipit. Decif. 92. n. 10.
 Apocho non præsentata in Archivio non valet. Decif. 102. n. 1.
 Apostilla reperta in testamento scripta manu ejusdem Notarii, probat etiam quod ab eodem non sit subscripta. Decif. 96. num. 1. Amplia ut num. 3.
 Appellari potest à sententia, illius habita notitia. Decif. 120. n. 11.
 Appellatio non datur ab interpellatione. Dec. 27. n. 3. Cessat, cessante gravamine, n. 4.
 Appellatio non datur in causa pro alimentis futuris. Decif. 9. n. 9.
 Appellatio à mandato de manutenendo, executionem illius non suspendit. Decif. 78. n. 5.
 Appellatione non prosequuta, sententia transit in judicatum. Decif. 85. num. 1.
 Appellatio hæredum, & successorum, in emphyteusi Ecclesiæ veniunt solum hæredes sanguinis. Decif. 97. n. 7. Et descendentes non transversales, n. 21.
 Approbatio ex productione resultat. Decif. 104. n. 4. Facti, & validitatis ex productione resultat, n. 5.
 Argumentum à similitudine patris, debile est ad probandam filiationem. Decif. 23. n. 5.
 Argumentum non valet, *Substitui sunt filii substitutorum. Ergo & filii institutorum.* Dec. 95. n. 15.
 Argumentum continuatæ voluntatis in expressis desumitur ex mutatione expressa in aliquo. Decif. 101. n. 37.
 Argumentum de alimentis ad dotem concludit tantum affirmativè. Decif. 66. n. 4.
 Argumentum intraturæ in emphyteusi non respuit substantiam contractus. Decif. 101. n. 36.
 Asserutionis judicii ratio non militat in stabilibus. Decif. 17. num. 1. Judicii ratio militat in fructibus, n. 2.
 Assensus domini præsupponit dominium in alienante. Decif. 18. n. 10.
 Assensus ad majorem cautelam adhibitus non præjudicat. Decif. 115. n. 15.
 Assensum petendi onus creditoribus non potest imponi in feudo suapte natura hypothecabili. Decif. 115. n. 13.
 Assensum dominus non tenetur præstare, quando prohibitio alienationis est concepta negativè. Decif. 69. n. 10.
 Assertio partium, robur dat instrumento. Decif. 13. n. 13.
 Asserutiones ad favorem asserentis non probant. Decif. 127. nu. 4. Non probant dominium ad effectum devolutionis, n. 5.
 Assignatio simpliciter facta intelligitur pro toto. Decif.

Index Rerum.

Decif. 41. num. 1. Transacta in judicatum, & executata præsumitur juxta n. 2.
 Associatio extrajudicialiter petita per dominum non requirit partis citationem, nec causæ cognitionem. Decif. 31. n. 16. Secus quando petitur in forma judicii, & possessor emphyteuta se opponit, n. 17.
 Auditor Cameræ est Judex appellationum. Dec. 27. n. 1.
Aub. res quæ C. commun. de legat. ratio, fuit utilitas. Decif. 67. n. 13.
Aub. præterea Cod. unde vir & uxor. Quartam conjugii egeno tribuit. Decif. 33. n. 4.
Aub. res quæ C. commun. de legat. non habet locum in fideicommissio transversali. Decif. 66. n. 1.

B.

Beneplaciti præsumptio sublata fuit per substitutionem Urbani. Decif. 97. n. 23.
 Beneplaciti tenor, & non instrumenti, attendi debet. Decif. 101. n. 29. Præsumptio ex lapsu triginta annorum sublata, n. 30.
 Beneplaciti præsumptio allegari nequit, stante constitutione Urbani. Decif. 69. nu. 30. Præsumptio ex lapsu triginta annorum inducitur, nec sufficit viginti novem, n. 31.
 Beneplaciti defectum sola Ecclesia opponit. Decif. 78. n. 12.
 Beneplacitum Apostolicum confirmat alienationem. Decif. 52. nu. 1. Dicitur justificatum ex sententia executoris, & observantia, n. 8.
 Beneplacitum Apostolicum requiritur in transactione rei Ecclesiæ. Decif. 110.
 Beneplacitum Apostolicum in contractibus hospitalium, quando requiritur. Decif. 72. n. 16.
 Beneplacitum ad præsumendum lapsus temporis cum observantia. Decif. 97. n. 23.
 Beneplacitum Apostolicum requiritur in donatione rei Ecclesiæ. Decif. 59. n. 2.
 Beneplacitum in concessione rei Ecclesiæ requiritur Decif. 123. nu. 14. Ex lapsu centum annorum cum observantia præsumitur, n. 15.
 Beneplacitum requiritur, quando res non est solita concedi in emphyteusim. Decif. 78. n. 17. non sufficit, nisi concurrat etiam utilitas, n. 18.
 Bona fideicommissi pro ære alieno fideicommissentis alienantur. Decif. 33. n. 1.
 Bona possessa per descendentes à fideicommissente in loco ubi ipse possidebat, fideicommissi supposita præsumuntur. Decif. 5. n. 1.
 Bona reperta in hæreditate debitoris, illius præsumuntur. Decif. 114. n. 2.
 Bona Patris filio assignata efficiuntur filii patrimonium. Decif. 107. n. 5.
 Bona in litem deducta ex causa dotis sine vitio litigiosi possunt alienari. Decif. 46. n. 5. Et de ratione, n. 6. Declara ut n. 7. & 8.
 Bona obtinens tanquam hæreditaria non potest impugnare, quia sunt talia. Decif. 59. n. 8.
 Bona ut citius ad Ecclesiam revertantur, mens contrahentium in emphyteusi præsumitur. Decif. 101. n. 11.
 Bona regularium alienari non possunt. Dec. 16. n. 8.
 Bona in bonis fideicommissentis probatur ex descriptione, in testamento. Decif. 37. nu. 13.
 In bonis probatur ex Inventario, n. 14. in bonis probatur ex divisione, n. 15.
 Bona efficiuntur illius in quem ex hæreditate perveniunt. Decif. 51. n. 12.
 Bona in bonis probatur ex libro testatoris. Decif. 81. n. 3. Ex sententia in Bonis fuisse probatur n. 4. In bonis fuisse probatur ex possessione in eodem loco, n. 5. Amplia ut n. 6. 7. & 8.
 Bona ad extraneos transitoria transeunt etiam ad naturales. Decif. 23. nu. 9. Limita ut nu. 10. & 11.
 Bona Ecclesiæ concessa in locationem perpetuam transeunt in extraneos. Decif. 123. n. 1. & 11.
 Bona intricata non impediunt regressum ad fideicommissaria pro votis constitutione, aut restitutione. Decif. 80. n. 46.
 Bona jurisdictionalia cum censu alienari possunt. Decif. 18. n. 2.
 Bonum jus, ex quibus justificetur. Decif. 70. n. 4.
 Boni juris præsumptionem decisio Rotæ inducit. Decif. 21. n. 9.
 Boni juris præsumptio oritur ex sententia. Decif. 116. n. 2. & ex decisionibus, n. 4.
 Boni juris præsumptio ex validitate matrimonii oritur. Decif. 8. n. 7.
 Bonis liberis pro dote non extantibus ad fideicommissum datur regressus. Decif. 71. num. 8. Amplia, ut n. 9.

C.

Caducato priori gradu substitutionis, sequens subintrat. Decif. 117. n. 7.
 Caducitas emphyteutæ ex Canonum perceptione censetur remissa. Decif. 31. num. 3. Ex præsumpta solutione excluditur, n. 4. Ob non solutos canones per biennium incurritur, n. 5.
 Propter alienationem sub conditione assensus non intrat, n. 9. Ut legitimè intentetur, quæ probanda, n. 12. Ex causa probabilis, & colorata excusatur, n. 13.
 Caducitas ob non solutionem habet locum solum in emphyteusi. Decif. 127. n. 25.
 Caducitate declarata si emphyteutæ concedatur, investitura dicitur nova. Decif. 69. n. 19. Amplia, ut n. 20.
 Caducitate remissa, si Dominus emphyteutam investiat, quando dicatur nova concessio. Decif. 78. n. 8.
 Caducitatem quælibet causa excusat. Dec. 127. n. 27.
 Caducitatis per remissionem acceptatam ab emphyteuta Liti censetur renunciatum. Decif. 78. num. 3.
 Calculo se subscribens illum impugnare nequit. Decif. 34. n. 10.
 Calculus inter diversas personas initus, non probat observantiam. Decif. 98. n. 6.
 Canones pendente lite decurrentes, non solvens privatur. Decif. 19. n. 5.
 Canones per emphyteutam tempore belli non sunt solvendi. Decif. 106. n. 11.
 Canonis excessivitatem successor impugnare nequit. Decif. 14. n. 9.
 Canonis coequalitas non efficit emphyteusim hæreditariam, si aliunde apparet pactioata, vel mixta. Dec. 69. n. 14. Receptio per 30. annos inducit approbationem institutionis in emphyt. de Hospitali prohibito succedere, n. 26.
 Canon si correspondeat fructibus, attenditur tempus novæ investituræ quando per viam renovationis non processit. Decif. 69. n. 13.
 Capitula, & non instrumentum attenduntur. Decif. 101. n. 17.
 Canonici tanquam singuli de spectantibus ad massam transigere nequeunt. Decif. 129. n. 4.
 Casus non prævisus censetur exceptus. Dec. 51. num. 5.